

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXI. Electio Hieronymi de Bock Episcopum Harlemensem nulla, & illicta
declaratur, eidemque inhibetur, ne Consecrationis munus audeat
suscipere. !. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

ANNO
1742.

BENEDICTUS XIV. An. III.

115 ANNO

Dat. die 12.
Aug. 1742.

declinantes, ad piam, & fructuofam Festos dies celebrandi rationem traducantur. Nos interea, in optati eventis auspicio, Apostolicam Benedictionem ex animo Vobis impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XII. Augusti MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LX.

Electio Hieronymi de Bock in Episcopum Harlemensem nulla & illicita declaratur; eidemque inhibetur, ne Consecrationis munus audeat suscipere.

Dilectis Filiis, Universis Catholicis in Foederato Belgio commorantibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proclamatio.

QUAMQUAM inherens altis radicibus fidelis animo vestro Catholicæ Religio satis habeat in se virtutis ad præcavendum execrandi schismatis luem, quæ magis, magisque serpe apud vos ntititur; adeo tamen solliciti sumus de incolunti vestra salute, ut nosfer erga vos amor verè singularis quiescere nequeat, nisi & Nos pro commissio tenuitati nostræ Apostolico Ministerio accurramus ad acuendam vestram vigilantium, avertendumque venenata fraudis periculum, cui devitando nihil salubrius, ac illud, premonitus fuisse.

§. 1. Quartus jam labitur annus, cum pauci turbulentio, ut nosfis, ingenio, & a sincera Fide abhorrentes, adscito simulatorum Canonorum nomine, Petrum Joannem Meindarts in Pseudo-Archiepiscopum Ultrajectensem incredibili temeritate cooptarunt. Sed hujusmodi Electionem statim san. mem. Decessor Noster Clemens XII. vi suarum Literarum in forma Brevis 6. Octobris 1739. nefandam, irritam, inanem declaravit, delevit, abjudicavit. Eundem vero Petrum Joannem, & quotquot falso Canonorum Ultrajectensium nomine in ipsum suffragia contulerunt, illique adharentes favorem, opem, consilium, confusum præstiterunt, excommunicavit, anathematizavit, atque ab Ecclesia communione segregatos, ac prorsus Schismaticos habendos, & vitandos esse declaravit. Quin etiam sub eadem pena excommunicationis ipso facto, & sine ulla alia declaratione incurriendo mandavit, ac severè indixit, ne Jurisdictionem Episcopalem, quam nullam adeptus fuerat, aut pro animarum regimine auctoritatem sibi arrogaret, atque exercere auderet; ne pro suscipiendo ordinibus Dimissorias Literas daret; ne Pastores; ne Missionarios; ne Ministros, Deseritores, aut alios, quoquaque nomine nuncupentur, ad animarum curam, & Sacramentorum administrationem, quovis etiam necessitatis prætextu, constitueret, ac deputaret. Hinc etiam palam edxit, & declaravit, omnes, & singulas antedictorum Officiorum deputationes pro animarum regimine quoquaque nomine jam factas, aut fortasse facandas, cum omnibus inde sequutis, prorsus irritas esse, nulliusque roboris, ac momenti. Qui vero per ipsius Literas Dimissorias fuisset Ecclesiasticus Ordinibus initiatus, denunciavat eum suspensionis vinculo obstrictum esse, atque irregularitati propterea obnoxium, si susceptos ordines exercuisset. Præterea sub poenis canonicas, siveque indignationis, interdixit omnibus cujusque Catholicæ Ecclesiae Archiepiscopis & Episcopis, ne antedictum Petrum Joannem frustra electum Archiepiscopum consecrare auderent; sub eisdemque poenis ipsi Petro Joanni mandavit, ne se cuiquam

Archiepiscopo & Episcopo consecrandum præberet: qua illicita, ac nefaria consecratione tot reliquias subiret peinas, & nihilominus ab omni suscepti Episcopalis Ordinis exercitio suspensus maneret.

§. 2. Quis sanæ mentis homo tam terribili percutius fulmine non cohorruisset? non is tamen sese cohibuit, quem veluti ad perficiendum scelus furia quedam agitare videbantur; sed reperiens, qui suo temerario consilio nequierer obsecundarent, pristinum inanis electionis novo detestanda consecrationis criminis cumulavit. Exarsum ad immane scelus, atque hominem perditum nulliusque pudoris, Satana in interitum tradidimus Cenfus omnibus illigatum, ni resipisceret: nefariam illius consecrationem, illicitam, illegitimam, sacrilegam, ac contra Suprema Sedis mandata & sacrorum Canonum sanctiones factam declaravimus; Palam denunciavimus, eundem Petrum Joannem, non solum ab iis, quæ sunt Jurisdictionis, esse suspensus, sed etiam ab iis, quæ sunt Ordinis. Mandavimus propterea, sub poena excommunicationis ipso facto, & sine alia declaratione incurriende, ne ullo pacto Christina conficeret, Clericos ordinaret, Virgines consecraret, aut alia Episcopalis Ordinis exercere auderet; Decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris ac momenti omnes & singulos alias actus, quos attentare presumperit; ac proinde denunciavimus, si qui ab ipso Ecclesiasticis Ordinibus fuissent initiati, suspensionis vinculo obstrictos esse, atque irregularitati propterea obnoxios, si susceptos ordines exercuissent. Hac omnia decrevimus ad apertissimum Schisma delendum; quorum vos participes fecimus nostris Literis in forma Brevis 24. Junii 1741.; ne subdolis artibus ad ejus suorumque asseclarum communionem subornari possetis.

§. 3. Tantum vero abiit, ut homo ille Ecclesiastica pacis inimicus, aut a supremo Patre-familias minitando rogandoque revocatus, aut ingenua instinctus verecundia, aut publica execratione deterritus, deflexerit a via iniquitatis; ut immo, quam semel ingressus fuit, insistat viam, pergitque audacie: cum dudum non erubuerit quemdam Hieronymum de Bock Harlemensi donare Episcopatu jamdiu exoletu, & ab se nunc restituo ea potestate, quam sibi ex ingenio fingit. Illum cum suo commentario Ultrajectensi Capitulo ad hoc etiam temeritatis devenisse, ac tot jam flagitiis utrumque inquitum tam diro ac prope incredibili scelere se fordidisse, ingenti sane luctu comperimus: Non quod perterrefacti simus schismate ad extrema præcipitate: & Sectatores per summum nefas malumque dolum ad sui præsidium illiciente. Confidimus enim fore neminem compotem mentis, ne dum Catholicæ veritate imbutum, qui non sit irrisus perniciosam hujusmodi novitatem, & surgentem, Petro Joanne Meindarts conditore, inopinatam Ecclesiam, ipsi, veluti suo Capiti, conjunctam, ab eaque divisam, quam Nos, licet indigni, Deo auctore moderandam suscepimus. Sed hinc præcipue vehementer angimur, quod renovari hoc tempore videmus veterem aliquot Schismaticorum infaniam, Episcopales Cathedras, ubique libere, excitantibus; Quamquam ut illa suo consumpta furore, ludibrioque habita tandem deperit; hujus etiam parem exitum fore non dubitamus. Quod ad Nos attinet, id primum supplices oramus a Patre misericordiarum, ut obstinatam hanc perduellionem fedare velit; Deinde, ut, si qui ea involuti ob impletam iniquitatis mensuram in profundum demerguntur, nec ullam afferunt emergendi spem, in iis sistat nefandum ulcus, ne quid ultra sani Gregis inficiat.

Item referatur ipsius sacrilega Consecratio.

Censura in ipsum denuo latet.

Eiusdemque suspensio ab exercitio Ordinis.

Is tamen, deplorando auctu, Hieron. de Bock Pseudo-Episcopum Harlemen. elegit.

Et inhibitions ipsi factæ ne jurisdictionem ullam exercerent.

Neve con-
ficationis
minus susci-
petur.

Referuntur electio Pleudo-Archiepiscopi Ultrajectensis, eique dñatio.

1742.

Quod nulliter & illegitime facta declaratur.

Ipsique nulliter electo interdictum exercitium ju*isdictio*nis Episcopalis.

Inhibetur ipsi, ne Consecrationem suipiat; aliique Episcopis, ne ipsum consecrare au-deant.

Adhortatio ad Catholicos in Fœd. Belgio existentes.

Dat. die 1. Septembris 1742.

S. 4. Cui quidem sistendo pestilenti ulceri, aut, si fieri possit, curando, Nos haud negligimus è Sacrorum Canonum disciplina remedium adhibere. Quapropter Prædecessorum nostrorum, Sacrarumque Legum morem atque exempla sequuti, tradita Nobis è Cœlo potestate, Elecctionem Hieronymi de Bock in Harlemensem Episcopum, a Pseudo-Archiepiscopo Petro Joanne, & ab eius fœtis Canonico factam, nullam, inanem, nefariam, illegitimam, ac sacrilegam declaramus, eamque rescindimus, deleremus, abrogamus. Deinde, sub pena excommunicationis ipso facto, & sine alia declaratione incurrande, mandamus, districte indicimus eidem Hieronymo de Bock, ne ullam Episcopalem Jurisdictionem exerceat, nè pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias Literas dare, nè Pafiores, Miffionarios, Miniftri, Defervitores, aut alios, quoconque nomine vocentur, ad animarum curam, & Sacramentorum adminiftracionem, quovis etiam necessitatibus praetextu, conſtruere ac depurare audeat: ac proinde si quis per ipsius Literas Dimissorias Ecclesiasticos Ordines fulceperit, se suspensus, ac propterea irregularitati obnoxium esse sciat, si susceptos ordines exercuerit. Quaseunque verò antedictorum Officiorum deputationes quoconque nomine, five jam factas five faciendas, cum omnibus inde fequitis, prout irritas, nulliusque momenti declaramus.

S. 5. Præterea, sub eadem pena excommunicationis ipso facto, & sine alia declaratione incurrande, mandamus, tam eidem Hieronymo de Bock, ne se cuiquam Archiepiscopo, aut Episcopo conferrandum praebat, quam ipsi Pseudo-Archiepiscopo Petro Joanni, aliique Archiepiscopis & Episcopis, ne eundem inaniter electum Episcopum Harlemensem consecrare au-deant. Has autem penas decernimus, sine præjudicio illarum, quas tam Electus Pseudo-Episcopus, quam Elector Pseudo-Archiepiscopus noverint se incurrisse vigore nostrarum Literarum in forma Brevis xxiv. Junii MDCCXL.

S. 6. Denique ad vos, dilecti Filii, gaudium & corona nostra, paterni cordis curas cogitationesque convertimus, sollicitè monentes, atque adhortantes, ut in ea vocatione maneat, in qua vocati estis, repudiata illorum vafritie, qui incautos pellicere ad se conantur. Date quotidie magis operam, ut seductores intelligent, vos ad verum Christi Domini Ovile, & ad ejus in terris Vicariū pertinere. Spectaculum facti estis Mundo, Angelis, & hominibus, qui vos indutus Catholica loricā veritatis, & galea salutis, adversus hostes, non minus occulta rabię, quam aperta blandiloquentia insidiosos, strenue pugnare undique circumspiciunt, ac vestram animi fortitudinem, invictamque constantiam eximiis laudibus extollunt; non sine credibili nostro plauſu, qui tantam virtutem plurimi facimus, servatamque a vobis Catholica Ecclesia, Nobis, Romanaque Sedi fidem, singulari amore prosequimur; cujusque pignus Apostolicam Benedictionem vobis, dilecti Filii, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Septembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri anno tertio.

*J. Vincentius Lucchesius,
Publicata die 28. ejusdem Mensis & Anni.*

Iadulsum vacandi operibus servilibus in quibusdam diebus Festis de Præcepto alias observari solitus: pro nonnullis Universitatibus Dioecesis Calaguritanæ.

Venerabili Fratri, Episcopo Calaguritano.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut quædam sunt, ut inquit S. Leo Magnus Prædecessor Noster, quæ nulla possunt ratione convelli, ita multa sunt, quæ aut pro confederatione extant, aut pro necessitate rerum oporteat temperari; illa semper conditione servata, ut in his, quæ vel dubia fuerint, aut obscura, id noverimus sequendum, quod nec præceptis Evangelicis contrarium, nec Decretis Sanctorum Patrum inveniatur adversum: Eapropter Apostolica hæc Sancta Sedes, pro Paterna erga Universos Christifideles benignitate, quoad integrum sibi fuit, consuevit supremam suam in iis auctoritatem interponere, quæ cateroquin ad majus Divini Cultus incrementum præscripta, aut per frigescitatem in nonnullorum cordibus caritatem, ad otium luxuriamque convertuntur, aut ob rerum ad vitam traducendam necessiarum inopiam, non sine conscientia angore contemnuntur.

S. 1. Quoniam autem, sicut pro parte Carrissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholicis Nobis nuper expositum fuit, ipsi Philippo Regi innotuit, in Provincia Ipuscoana, cuius pars in Fraternitatis Tua Dioecesi Calaguritana continetur, præter festos dies in Universali Ecclesia servari solitos, alios quamplurimos five pietatis studio, five quacunque alia de causa præceptos agitari, ita ut quamplurimis ejusdem Provinciæ, & Dioecesis Tua hominibus, (qui manu, & labore in sudore vultus vescentes pane suo, ob ingentem festorum diuinorum numerum, obtenta alendæ vitæ necessitate, veritis laboribus aditum jam latè aperuerunt), si per omnes dies festos hujusmodi a servilibus operibus abstineant, ad vitam lucro sufficiat; ac propterea Nobis humiliiter supplicatum fuit, ut in premisis opportune provideremus, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

S. 2. Nos itaque, qui Christifidelibus, quantum cum Domino possumus, salutare remedium potius ad eternam salutem comparandam, & humanam vitam honestè substantandam adhibere, quam per severiorem Ecclesiastice disciplinæ rigorem ad desperationem inopes adducere cupimus, dictos homines specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliique Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latit, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serier absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliiter porrectis inclinati, Fraternitati Tua per præsentes committimus & mandamus, ut, veris existentibus narratis, omnibus utriusque sexus Christifidelibus ejusdem Provinciæ in Dioecesi tua existentibus, ut deinceps, exceptis omnibus diebus Dominicis, Natalis Domini Nostri Jesu Christi, & sequenti Sancti Stephani, Circumcisionis, Epiphania, Resurrectionis, & sequenti Ascensionis Domini, Pentecostes, & sequenti itidem diebus,

Apostolici Indulti te-nor.

Dies excepti.

Corporis

ANNO
1742.

LXII.

Quædam Di-
sciplina capi-
ta aliquando
temporari
expedit.